

Dom Współpracy Polsko-Niemieckiej

Wystawa

Eduard Pant - zwycięzca po latach.

Opowieść o polityku i człowieku polsko-niemieckiego pogranicza

Eduard Pant, urodzony w 1887 roku w Witkowicach koło Morawskiej Ostrawy, zmarł w 1937 roku w Katowicach. Z zawodu był nauczycielem gimnazjalnym, a z zamiłowaniami działaczem społecznym i politycznym. W czasie swojej politycznej działalności został posłem na Sejm Śląski oraz osiągnął godność senatora Rzeczypospolitej Polskiej. Po wybuchu I wojny światowej został powołany do austriackiej armii i doświadczył okrucieństwa wojny na froncie rosyjskim oraz włoskim. Po zakończeniu wojny ponownie pracował jako nauczyciel w Bielsku, jednocześnie rozpoczynając działalność polityczną w chadeckim, Christlich-Sozialer Verein (w latach 1924-1926 był jego przewodniczącym), a następnie w ramach jednolitej niemieckiej partii chrześcijańsko-demokratycznej – Deutsche Katholische Volkspartei. W 1926 roku przeniósł się na stałe do Katowic, gdzie rok później objął funkcję przewodniczącego swojej partii i męża zaufania wszystkich Niemców w województwie śląskim.

W latach 1928-1935 był senatorem RP oraz w latach 1922-1935 posłem do Sejmu Śląskiego, w tym w II Sejmie był przewodniczącym Klubu Niemieckiego i wicemarszałkiem. Po 1933 roku Pant rozpoczął bezkompromisową walkę z rozszerzającymi się wśród Niemców w Polsce wpływami nazistowskimi. W tym celu założył nową gazetę "Der Deutsche in Polen". Działalność ta skończyła się klęską polityczną Panta. Został opuszczony przez większość swoich zwolenników, wierna pozostała mu tylko niewielka liczba członków DKVP, z którymi założył w 1937 r. nie odgrywający większej roli Verband der Deutschen in Polen. O jego ostatecznej porażce zdecydowało wykluczenie go z DKVP. Bezskutecznie próbował jeszcze budować wspólny front antynazistowski polityków mniejszości niemieckich z całej Europy Środkowo-Wschodniej.

Za polityczną bezkompromisowość i wierność swym ideałom Eduard Pant zapłacił wysoką cenę zarówno za życia, jak i po śmierci. W komunistycznej Polsce nie było miejsca na pamięć o Niemcu, który z jednej strony nigdy nie akceptował Hitlera jako przywódcy swojego narodu, a z drugiej zaciekle walczył o prawa swych ziomków żyjących jako mniejszość w II Rzeczypospolitej. Przez długi czas mogło się wydawać, że Pant był politycznie naiwnym idealistą. Ale ostatecznie to jemu historia przyznała rację. Europa, w której dziś żyjemy, jest tego najlepszym potwierdzeniem.

Wernisaż wystawy „Eduard Pant – zwycięzca po latach. Opowieść o polityku i człowieku polsko-niemieckiego pogranicza” odbył się 1 grudnia 2008 roku w Teatrze Rozrywki w Chorzowie. Dodatkowo na scenie teatru zaprezentowano różne etapy życia Panta. W szczególny sposób zostało zaakcentowane jego polityczne zaangażowanie w latach 20-tych i 30-tych XX wieku, kiedy to zarówno wstawał się za przyznaniem praw dla niemieckiej społeczności na polskim Górnym Śląsku (województwo śląskie) na Konwencji Genewskiej, jak i wspierał porozumienie polsko-niemieckie w swojej ojczyźnie.

Wystawa prezentuje nie tylko tragiczną historię życia i działalności Panta, który był prześladowany przez nacjonalistyczne ugrupowania polskie, zaś przez niemieckich nacjonalistów nazwany zdrajcą - w wystawie główny bohater przedstawiony jest przede wszystkim jako polityk, wizjoner i nieugięty

orędownik polsko-niemieckiego porozumienia, który uważał Śląsk za swoją ojczyznę i wspierał jej rozwój, jako „Niemiec w Polsce”.

Wystawie towarzyszy słuchowisko w języku polskim, zawierające fragmenty sztuki „Senator” Stanisława Bieniasza, w której przedstawione zostało życie Eduarda Panta. Dostępna jest także polsko-niemiecka broszura, która oprowadza po wystawie.

Wystawa dostępna jest w polsko-niemieckiej wersji językowej.

Wystawa składa się z:

21 banerów, do rozwieszenia na hakach lub na lince.

szerokość: 65 cm

wysokość: 220 cm.

Wystawa jest łatwa do transportu i montażu.